Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

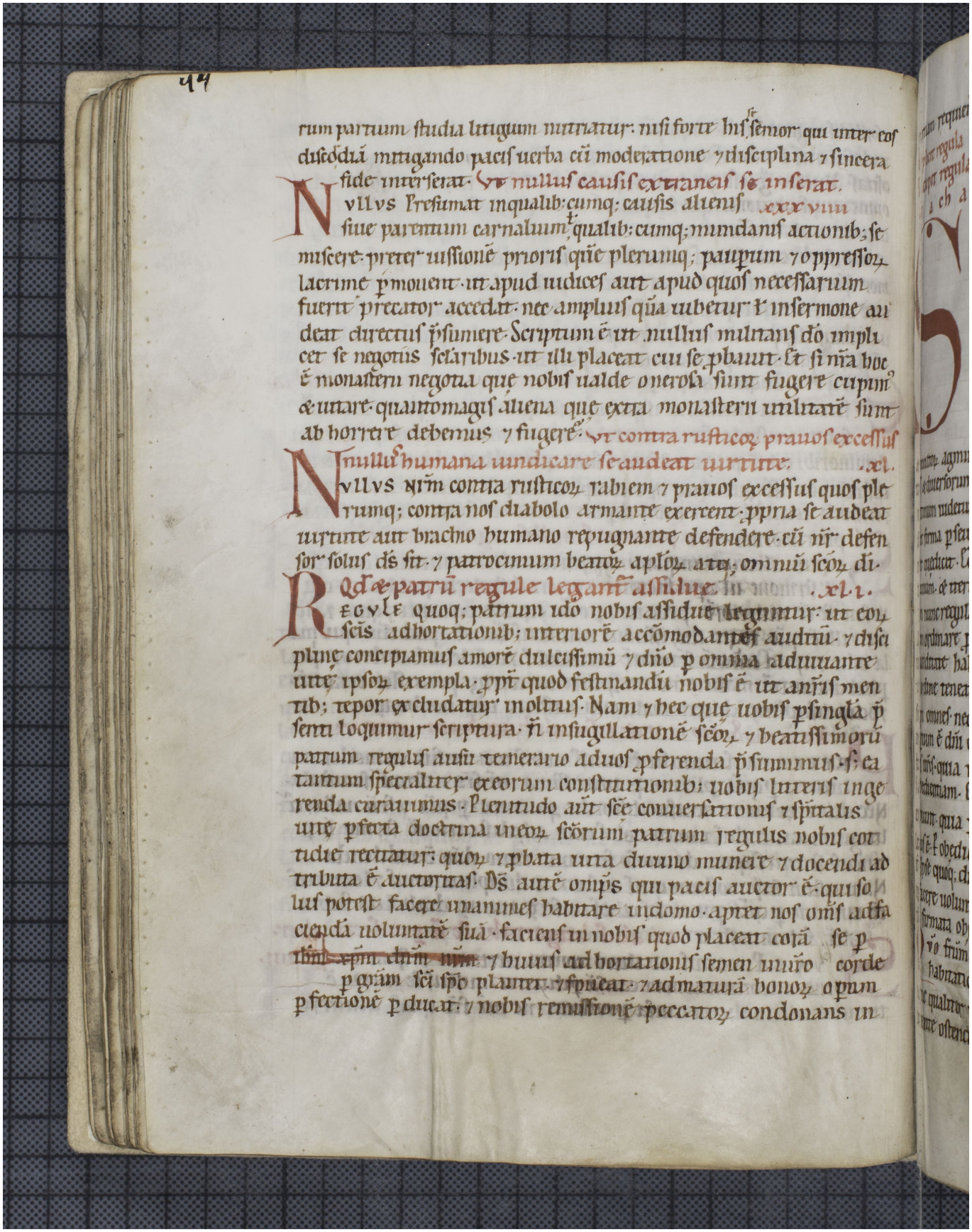

44

rum patrum studia litigium mutatur: nisi forte his semor qui inter eos
discordia mitigando pacis uerba cū moderatione ⁊ disciplina ⁊ sincera
fide interserat. Vt nullus causis extraneis se inserat.

NVLLVS presumat inqualib: cumq: causis alienis .cxxviii
siue parentum carnalium qualib: cumq: mundanis actionib: se
miscere. preter uissionē prioris quē plerumq: pauperum ⁊ oppressorum
lacrimē p̄mouent. ut apud iudices aut apud quos necessarium
fuerit precator accedat. nec amplius quā iubetur ꝗ insermone au
deat directus p̄sumere. Scriptum ē ut nullus militans dō impli
cet se negotiis secularibus. ut illi placeat cui se p̄bauit. Et si nra hoc
ē monasterii negotia quē nobis ualde onerosa sunt fugere cupimus
ē uitare. quanto magis aliena quē extra monasterii militatē sunt
ab horrere debemus ⁊ fugere. Vt contra rusticorum prauos excessus
nullus humana uindicare se audeat uirtute. .xl.

NVLLVS nrīm contra rusticorum rabiem ⁊ prauos excessus quos ple
rumq: contra nos diabolo armante exercent: ppria se audeat
uirtute aut bracho humano repugnante defendere. cū nr defen
sor solus ds sit ⁊ patrocinium beatorum aplorum atq: omnium sōrum di.
Qd ē patrū regule legant assidue. .xli.

REGVLE quoq: patrum ido nobis assidue legimur: ut eorum
scis adhortationib: interiorē accōmodantes auditū ⁊ disci
plinē concipiamus amorē dulcissimū ⁊ dno p omnia adiuuante
uitē ipsorum exempla. ppter quod festinandū nobis ē ut anīs men
tib: tepor excludatur in oltius. Nam ⁊ hec quē uobis p̄singla p̄
senti loquimur scriptura. ñ insugillationē sōrum ⁊ beatissimorum
patrum regulis ausu temerario aduos p̄ferenda p̄sumimus. s: ea
tantum specialiter eorum constitutionib: uobis interis inge
renda curauimus. Plenitudo aut sē conuersationis ⁊ spīalis
uitē pfecta doctrina ueorum sōrum patrum regulis nobis cot
idie recitatur: quorum ⁊ pbata uita diuino munere ⁊ docendi ad
tributa ē auctoritas. Ds autē omps qui pacis auctor ē. qui so
lus potest facere unanimes habitare in domo. aptet nos omīs ad fa
ciendā uoluntatē suā. faciens in nobis quod placet coram se p
~~[illegible]~~ ⁊ huius adhortationis semen in uro corde
p gratiam sci spo plantet ⁊ fructificet ⁊ admaturā bonorum opum
p̄fectionē p̄ducat. ⁊ nobis remissionē peccatorum condonans in